

7.72x33.31	1	עמוד 24	ידיעות אחרונות - כותרת	08/12/2014	45489532-0
יזהר הס מנכ"ל התנועה המסורתית - 24180					

דעות אחרונות

8.12.2014

יזהר הס • לא מספיק יהודים

מנודה אחרי מותה

הוא יושב בסלון ביתו ומדבר באיפוק, בפליאה, במבטא הולנדי כבד. בעוד שעה יקבור את אשתו. הוא מנסה להסביר מה עבר עליו ב־48 השעות האחרונות. 20 שנה שהם גרים כאן, בעיר הדרומית. לפני שבע שנים חלתה. לימפומה. נתנו לה שלושה חדשים, והנה תראו – שבע שנים. והיא לרגע לא הפסיקה להתנדב, לעזור. מקום קטן, כולם הכירו אותה.

הם נולדו נוצרים. התגיירו לפני עשרות שנים, ובחרו בגיור קונסרבטיבי ("ההשקפה דיברה אלינו"). במשך רד הפנים הם רשומים כיהודים. אבל ביומיים האחרונים התברר לו שאשתו לא תוכל להיקבר בעיר שלהם. הרב המקומי מסרב. היא לא יהודייה, פסק.

זו לא הסתירה הראשונה שספג. את הקודמת הוא קיבל בבית הכנסת לפני פחות משנה. המניין הקונסרבטיבי בעיר נפגש פעם בחודש, ובשאר השבתות נהג ללכת לבית הכנסת האורתודוקסי. יותר מעשר שנים הלך לשם, היה חבר קהילה. הרב הכיר אותו, ידע על הגיור, הבין שהוא יהודי לכל דבר. אבל מאז שהגיע הרב החדש הכליים השתנו. הוא לא קיבל יותר עליות לתורה. אתה יכול לבוא לבית הכנסת, אמר הרב, אבל אינך חלק מהמניין. האיש מחל על כבודו והמשיך להגיע. הוא נפגע בעיקר מהחברים, שהתעלמו ממנו כשמילאו בסבב את תפקיד הגבאי.

והוא אוהב להתפלל. בתקופת השואה בהולנד הסתיי רי הוריו משפחה יהודית בעליית הגג. אחרי שהתגייר, שם לב שהוא יודע בעל־פה את תפילת ערבית. נזכר שביערב הגיפו ההורים את החלונות ואיפשרו למשפחה להלך בסלון. אב המשפחה היהודית עמד והתפלל. הניגון, צליל המילים, נכנסו לליבו. עוד כמה דקות ההלוויה ולסלון נכנס זוג מבוגר. הוא חובש כיפה, היא בכיסוי ראש. זו הבת הקטנה של המשפחה היהודית היא.

שלושה בנים נולדו לאיש ולאשה. אחד גר בחיפה, אחד בארה"ב והשלישי בהולנד. תערובת מכמירת לב של חסי פוס ישראלי ונימוסים הולנדיים. כולם כאן בסלון. ב־48 השעות האחרונות ניסו לעזור לאבא לנצח את המסה. אבל לך תתווכח עם רב שמסתכל לך בעיניים ואומר שאין מא לא יהודייה.

מי לא ניסה להתערב? שכנים, חברים, אפילו ראש העיר לא הצליח לשנות את הגזירה. הוא רב המקום, המרא דאיתרא. בית העלמין הוא הטריטוריה של המועצה הרתית שבשליטתו. ראש העיר לא ויתר. לפנות ערב, מעל הקבר הפתוח, הוא ביקש לומר כמה מילים. הוציא דף קטן, מקופל, בכתב יד: "זכותו של אדם לקבורה היא חלק בלתי נפרד מזכותו לכבוד. לכן החלטתי להקים בית עלמין אזרחי חלופי". אשתך, פנה ראש העיר אל האיש, שדבקה בעם ישראל, באלוהיו, באדמתו, היא מופת שמוכיר לכוונתנו את מגילת רות: "כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אָליו, עִמָּךְ עִמָּי ואלוהיך אלוהיי. באשר תמותי אמותי ושם אקבר".

כשנבחר, הוא לא חשב שייאלץ לטפל בסוגיות של דת ומדינה. אבל הוא ידע שהוא חייב לעשות את הדבר הנכון. לאחר שהחליט, התקשר לבנים: אמכם תיקבר פה, ויהי מה. אמר ועשה. מאות אנשים הגיעו ללוויה. אדמת טרי שים מדברית, ריקה. קבר בודד, ראשון בחלקה האזרחית שעליה הכריז באותו בוקר.

הרוח המדברית שרקה, האבק נכנס לעיניים. אולי גם לכן כולם בכדו. ■

עורך יזהר הס הוא מנכ"ל התנועה המסורתית